

****Huom: tämä on oikeastaan flashfiktiota, ei oikeastaan novelli (lyhyt tarina), sillä se on hyvin lyhyt. Myös, tämä oli harjoitus kirjoittaa erillisellä tyylillä (toisesta persoonasta), en ajatellut tarinaa tai "tarkoitusta", kirjoitin vain mitä mieleesni tuli ensimmäisen. Ja ei, tämä ei perusta itseeni :D ****

Nousit sängystäsi, hieman hikisenä, tuoksuen yöltä ja tupakalta. Nousit istumaan sänkysi laidalle, katsoit ikkunasta takapihalle, samalla kun aurinkokin alkoi hereillä. Paitasi oli hieman likainen eilisestä, joten otat sen pois ja vaihdat uuden päällesi. On lauantai, mutta olet jo hereillä. Aamu auringon ensimmäiset valon säteet tuovat kitarasi esiin viime yön pimeydeltä. Kynät ja vihkot pöydälläsiikin heräävät, vaikka hekin ovat väsyneet. Avaat ovesi, täysin hiljaista ja pimeää, ketään ei ole herännyt perheestäsi vielä. Mutta koiranne tulevat luoksesi tervehtimään. Et huomio heitä kauhean kauaa, menit keittiöön syömään. Samalla kun söit katsoit ikkunasta ulos. Etupihanne puolelle aurinkoa ei näy vielä, mutta viereiselle autotielle auringon säteitä tulee hieman. Syötyäsi annoit koirille ruokaa ja vettä, sitten menit takaisin huoneeseesi. Sinulla ei ole mitään tekemistä tänäänkään, vaikka on lauantai. Ehkä voit soittaa veljesi kanssa, mutta hän on varmaanakin hänen tyttöystävänsä kanssa. Mietit miksi sinulla ei ole ketään. Jätät ajatuksesi nopeasti, et halua miettiä sitä. Ei vain ole ketään, joka kiinnostaa vai mitä? Et saa sitä ajatusta niin helpolla pois mielestäsi. Isäsi nousi ylös sängystä, äitisi vierestä. Hän kulkee ovesi ohi, luulien että nukut siellä. Mutta pysähtyi ovesi luokse. "Etkö olekkaan nukkumassa?", hän kysyi sinulta. "Heräsin...", vastaat isällesi. Sitten hän lähtee ovesi luota keittiöön syömään. Keskellä viime yötä heräsit. Nousit istumaan ja katsoit kelloasia. Se näytti vähän vailla kolme, sinun olisi täytynyt nukkua, mutta sinua ei väsyttänyt. Kaivoit tupakka-askisi pöytäsi laatikosta, jossa ei ollut enää sitä puista nuppia. Siinä on enää se ruosteinen ruuvi, se sattui hieman, mutta ei kauheasti, sillä vedät sen nopeasti auki. Otit yhden tupakan askistasi ja tulitikkusi sitten menit ikkunan luo ja avasit sen. Yön kylmä ja rento tuuli tuli kevyesti huoneesi sisälle, se puhdisti huoneen tunkkaista hajua. Sytytit tupakkasi tulitikuillasi ja puhalsit savusi ikkunasta ulos. Pelkäsit että tupakan savu voi tarttua verhoihin jotka ovat sinun vieressä, joten heitit ne toiseen kulmaan. Kännykkäsi tuli viesti, toivoit sen olevan Aliisalta, mutta se ei ollut. Ei vielä. Se oli pelkkä mainos, jonkinlaiselle Viagra-maiselle lääkelle. Poistit sen ja laitoit kännykkäsi viereesi pöydälle. Ikkunan kaihtimet olivat auki ja näit kesäisen takapihanne. Suomen kesä yöt ovat aina valoisia ja hiljaisia, kauniita ja merkitsetömiä. Talvi on sinulle tärkeämpi, jostain syystä, et varmaan itsekkään muistaisi. Katsoit viereesi, jossa on pino vihkoja ja kyniä, alimmaisesta täynnä piirrustuksia ja kirjoitelmia, runoja ja mestariteoksia. Päälimmäinen on täysin tyhjä mistään. Otit sen ja kynän vierestä. Laitoit tupakan roikkumaan huuleesi kiinni ja avasit vihkon. Se on hieman vanha ja sivusta hieman palanut, kun silloin kerran polttelit sitä sytkärilläsi tylsyyden vuoksi. Aloit piirtelemään jotain vain mitä mieleesi tuli, samalla kun imit tupakkaasi ja päästelit savua kesä yöhön. Ennen kuin huomasitkaan, puolet röökestäsi oli palanut, ja siinä oli vain pitkä tuhka jono, jonka karistit juomalasiisi, jonka pohjalla oli vielä hieman vettä. Piirsit sivun loppuun, vaikka tupakkasi olikin sammunut hetken aikaa jo. Pelkkä oranssi filtteri suussasi. Laitoit kynän takaisin muiden joukkoon ja katsoit piirrustusta. Se oli tyttö. Revit sen pois, huolellisesti, ettei sivu vain repeytyisi ja pilaisi piirrustusta. Otit sen ja heitit vihkon takaisin, joka oli edelleen yhtä tyhjä kuin vähän aikaa sitten. Otit kännykkäsi ja menet tekstiviesteihin, sieltä Aliisan luo. Katsoit viimeisimpiä tekstareita, "Mä haluaisin olla vielä kavereita" tai jotain sellaista ne oli. Aloit kirjoittamaan hänelle viestiä, "Piirsin sut...", mutta ennenkuin sait sen valmiiksi, pysähdyit ja mietit. Pyyhit sen pois, suljet kännykkäsi ja laitoit sen pöydälle. Sytytit vielä yhden tupakan, tällä kertaa katsoit vain kuvaasi. Kesän viileä yö, joka alkoi muuttua jo aamuksi, ei ollut yhtä kaunis kuin se, tai yhtä merkittävä. Tupakkasi oli lopussa, ja aloit miettimään. Piirrustuksen ala reunassa, se palamis jälki näkyi, laitoit tupakkasi

lähemmäs sitä reunaa. Mietit vielä hetken, sitten teit sen. Laitoit tupakkasi paperin reunaa päin, se syttyi palamaan aika nopeasti. Annoit sen palaa pöydällä, katsoit kuinka se tuhoutui. Sammuttaksesi sen, heitit viimeiset vedet lasistasi sen päälle ja se sammui... Menit takaisin sänkyysi, peiton alle. Vedit sen puoliväliin ruumistasi. Jätit ikkunan auki, sieltä kuului hiljaisia ääniä, et kuitenkaan kuunnellut niitä. "Nyt se on ohi...", mumisit itsellesi, samalla kun silmäsi sulkeutuivat. Viimeinen asia jonka silmäsi näkivät sinä yönä oli palanut paperi pala, joka oli jäänyt siitä sivusta. Nyt se on ohi...